

IV. 16 Bhrgu oživuje tělo Šukry a společně putují po světě jako velcí učitelé.

VASIŠTHA pokračoval: Když bůh času a smrti slyšel mladého Vasudévu naříkat nad osudem předchozího těla, přerušil ho.

ČAS neboli JAMA pravil: Ó synu mudrce! Opusť toto tělo a vrať se do svého původního těla, tak jako se král vrací do svého království. S původním tělem Šukry se znovu oddej pokání a pak se staň duchovním učitelem démonů. Na konci epochy odložíš tělo a nikdy se již v těle nezrodíš.

Jama domluvil a zmizel. Šukra odložil tělo Vasudévy, v němž vykonával pokání na břehu řeky Samangy, a vrátil se do svého původního těla, které již bylo v rozkladu. V témže okamžiku tělo Vasudévy padlo k zemi jako podřatý strom a zbyla z něj jen kostra. Mudrc Bhrgu pokropil tělo Šukry posvátnou vodou ze své misky, zarecitoval posvátné hymny, jež mají moc tělo znovu oživit a pokrýt je masem. V okamžiku se tělo stalo mladým a krásným, jako bylo dříve.

Šukra vstal ze své meditační pozice, a když uviděl, jak před ním stojí jeho otec, mudrc Bhrgu, padl mu k nohám. Bhrgu, vida svého oživeného syna, byl naplněn radostí, šťastně se usmíval a vřele syna objímal. Pocit radosti a myšlenka „to je můj syn“ přemohla i tak velkého mudrce, jakým byl Bhrgu, neboť dokud je tu vědomí těla, je přirozené, že tyto pocity vyvstanou. Oba se radovali z opětovného setkání. Vykonali smuteční obřad, aby uctili tělo Vasudévy, neboť člověk poznání ctí zvyky a tradice.

Bhrgu a Šukra zářili jako Slunce a Měsíc. Oba putovali po světě jako duchovní učitelé a ustálení v poznání Já setrvávali nedotčeni žádnými změnami v čase nebo v prostředí, v němž se právě nacházeli. Po nějaké době se stal Šukra učitelem démonů a jeho otec Bhrgu jedním z největších mudrců.

To byl příběh mudrce Šukry, který v důsledku své posedlosti nymfou prošel mnoha zrozeními.